

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obo/90/2012
Identifikačné číslo spisu:	1001899810
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1001899810.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky právnej veci žalobkyne: JUDr. Katarína Cibulková, A. Trajana 7, Piešťany, správca konkurznej podstaty úpadcu: MANAZ, spol. s r.o., Želiezovce 12, časť Veľký Dvor, IČO: 34 124 756, zastúpená: Lion Law Partners s. r. o., Horná 32, Banská Bystrica, IČO: 36 862 461, proti žalovanému: PRAN, a. s., Hraničná 55, Bratislava, IČO: 35 734 906, zastúpený: JUDr. Peter Kubík, advokát, s. r. o., Panenská 6, Bratislava, IČO: 47 233 931, za účasti vedľajšieho účastníka: SLOVENSKÉ LIEČEBNÉ KÚPELE PIEŠŤANY, a. s., Winterova 29, Piešťany, IČO: 34 144 790, zastúpený: BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o., Hviezdoslavovo námestie 25, Bratislava, IČO: 36 833 533, o neúčinnosť kúpnej zmluvy a zaplatenie 165 969,59 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného a žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 1. októbra 2012, č. k. 55Cbi 309/2001-332, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalovaného a žalobkyne o d m i e t a .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave opravil výrokovú časť uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo 6. marca 2012, č. k. 55Cbi 309/2001-307 tak, že správne má znieť: „Súd ukladá žalobkyni JUDr. Kataríne Cibulkovej, nar. 14. 01. 1962, trvale bytom A. Trajana 7, 921 01, Piešťany, SKP spoločnosti MANAZ, spol. s r. o., Veľký Dvor č. 12, 937 01 Želiezovce, IČO: 34 124 756 a žalovanému PRAN, a. s., Ráztočná 59, 822 06 Bratislava, povinnosť zložiť na súde preddavok na trovy konania, u žalobkyne v sume 2 489,52 EUR a u žalovaného v sume 8 298,48 EUR, na účet súdu č. ú. 7000142457/8180, VS 108102611, v lehote do 60 dní od doručenia uznesenia.“

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že vo výrokovej časti uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo 6. marca 2012, č. k. 55Cbi 309/2001-307 došlo k inej zrejmej nesprávnosti v neuvedení lehoty na plnenie preddavku na trovy konania, preto súd prvého stupňa postupoval podľa § 164 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a túto zrejmu nesprávnosť opravil.

Proti napadnutému uzneseniu súdu prvého stupňa podal žalovaný odvolanie. Poukázal na § 141 a ods. 1

a 2 O. s. p. a uviedol, že z uvedeného ustanovenia je zrejmé, že výška preddavku, ktorú sú účastníci povinní zaplatiť, je 5% zo žalovanej istiny. Súd prvého stupňa v rozpore s týmto ustanovením určil žalobkyni povinnosť nie vo výške 5% žalovanej istiny, ale vo výške 1,5% žalovanej istiny. Zákon pritom neumožňuje stanoviť výšku preddavku na žiadnu inú sumu a ani určenie výšky preddavku nenecháva na úvahu súdu. Žiadal, aby súd v odôvodnení, pokiaľ by odvolanie odmietol ako neprípustné, skonštatoval nezákonnosť postupu súdu prvého stupňa, ktorý v rozpore s ustanovením § 141a O. s. p. určil povinnosť zložiť preddavok v rôznej výške pre účastníkov konania. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté opravné uznesenie zrušil.

Proti napadnutému uzneseniu súdu prvého stupňa podala odvolanie aj žalobkyňa z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p. Žalobkyňa je toho názoru, že súd pri rozhodovaní o návrhu žalovaného nesprávne a nedostatočne posúdil zákonné podmienky uloženia preddavku na trovy konania. Vydaniu uznesenia malo predchádzať skúmanie kumulatívneho naplnenia zákonných požiadaviek vyjadrených v § 141a O. s. p. Uviedla, že súd sa pri hodnotení splnenia podmienok použitia ustanovenia § 141a O. s. p. jednostranne zameral len na uznesenie z 28. februára 2011, ktorým bolo žalobkyni priznané 70% oslobodenie od platenia súdneho poplatku bez toho, aby preskúmal skutočné majetkové pomery žalobkyne v čase rozhodovania o návrhu žalovaného. Súd bol povinný skúmať aj reálnu možnosť žalobkyne preddavok v sume až 2 489,52 EUR uhradiť. Súd v čase rozhodovania nevychádzal zo súčasných majetkových pomerov žalobkyne a tieto náležite nepreskúmal. Poukázala na nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 112/2012. Uviedla, že žalobkyňa, ako správca konkurznej podstaty, má v konaní špecifické postavenie, nakoľko nekoná na svoj účet, ale zastupuje záujmy veriteľov. Použitie ustanovenia § 141a O. s. p. je v danom prípade kontraproduktívne a v rozpore nielen so zamýšľanými cieľmi novely, ktoré zákonodarcu sledoval, ale aj so samotným účelom predmetného konania. Poukázala na ustanovenie § 202 ods. 3 písm. q/ O. s. p., ktoré je podľa žalobkyne neurčité a nevyplýva z neho absolútna neprípustnosť odvolania voči uzneseniu, ktorým sa rozhodlo o povinnosti zložiť preddavok na trovy konania. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že súd sa s majetkovými pomermi žalobkyne zaoberal, a to v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu uznesenia z 28. februára 2011, v ktorom súd priznal žalobkyni 70% oslobodenie od súdnych poplatkov. Z toho dôvodu súd nemal dôvod preskúmať stav majetkových pomerov žalobkyne v čase rozhodovania o uložení povinnosti podľa § 141a O. s. p. Správca má povinnosť v každom štádiu konkurzného konania skúmať, či disponuje dostatočnými prostriedkami na zaplatenie trov konaní, ktoré vedie, ak by takýmito prostriedkami nedisponovala, konkurzná podstata by bola predĺžená, a teda bola by povinná podať návrh na zrušenie konkurzu. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 5Obo 133/2008. Žalovaný má za to, že v zmysle uvedeného uznesenia je zrejmé, že správcou zásadne nemožno priznávať oslobodenie od súdnych poplatkov. K poukazu žalobkyne na nález Ústavného súdu SR sp. zn. ÚS 112/2002 žalovaný poukázal na neskoršie rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. ÚS 440/2012, z ktorého vyplýva, že sťažnosť voči uzneseniu súdu prvého stupňa o uložení povinnosti podľa § 141a O. s. p. nemožno napadnúť ústavnou sťažnosťou, keďže je procesne neprípustná.

Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie žalovaného a žalobkyne podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolania smerujú proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný.

Z obsahu spisu vyplýva, že Krajský súd v Bratislave v prejednávanej veci uznesením zo 6. marca 2012, č. l. 307 v zmysle § 141a O. s. p. uložil žalobkyni a žalovanému povinnosť zložiť preddavok na trovy konania, u žalobkyne v sume 2 489,52 EUR a u žalovaného v sume 8 298,48 EUR. Žalovaný podal proti uvedenému uzneseniu odvolanie, o ktorom rozhodol najvyšší súd uznesením z 29. marca 2012 tak, že odvolanie žalovaného s poukazom na ustanovenie § 202 ods. 3 písm. q/ O. s. p. odmietol. Uvedené rozhodnutie o uložení preddavku na trovy konania účastníkom nadobudlo právoplatnosť 16. marca 2012.

Následne napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave opravil výrokovú časť uznesenia zo 6. marca 2012, č. I. 307, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosť zložiť preddavok na trovy konania (§141a O. s. p.) tak, že do výroku tohto uznesenia doplnil lehotu na plnenie v trvaní 60 dní. Výšku preddavkov na trovy konania neopravil a tie zostali opravným uznesením nedotknuté.

Účastníci konania podali odvolanie aj proti opravnému uzneseniu, ktorým bola doplnená lehota na plnenie tak, že uznesením bola účastníkom uložená povinnosť zložiť preddavok na trovy konania v lehote 60 dní od doručenia uznesenia. Účastníci v odvolaniach namietali nesprávnosť postupu podľa § 141a O. s. p. pri stanovení výšky preddavkov na trovy konania. Nenapádali skutočnosť, ktorá bola opravným uznesením opravená, resp. doplnenie lehoty na plnenie.

Podľa § 204 ods. 1 O. s. p. (druhá veta), ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 202 ods. 3 písm. q/ odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým sa rozhodlo o povinnosti zložiť preddavok na trovy konania podľa § 141a.

V danom prípade s poukazom na citované ustanovenie súd napadnutým uznesením opravil výrokovú časť uznesenia, ktorým účastníkom uložil povinnosť zložiť preddavok na trovy konania podľa § 141a O. s. p. tak, že do uvedeného uznesenia doplnil lehotu na plnenie. Lehota na podanie odvolania proti uzneseniu, ktoré bolo opravené, plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V predmetnom konaní bolo však opravené uznesenie, ktorým sa rozhodlo o povinnosti zložiť preddavok na trovy konania podľa § 141a O. s. p. Proti takémuto uzneseniu nie je v zmysle citovaného ustanovenia odvolanie prípustné.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalovaného a žalobkyne v zmysle § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol, pretože smerujú proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.